

Aki hálaadással áldozik, az dicsőít engem, és aki ilyen úton jár. annak mutatom meg Isten szabadítását. (Zsoltár 50,23)

Mk 3,1-6

Ezután ismét a zsinagógába ment. Volt ott egy sorvadttal kezű ember. Figyelték Jézust: vajon meggyógyítja-e szombatot, hogy vádat emel-hessenek ellene. Ekkor ezt mondta a sorvadttal kezű embernek: Állj ki köz-zépre! Hozzánk pedig így szólt: Szabad-e szombatot jót tenni, vagy rosszat tenni, életet menteni vagy kioltani? De azok hallgattak. Ekkor haragosan végignézt rajtuk, szomorkodva szívük keménysége miatt; majd így szólt ahhoz az emberhez: Nyújtsd ki a kezedet! Az kinyújtotta, és meggyógyult a keze. A farizeusok pedig kimenne, a Heródes-pártiakkal együtt azonnal arról tanácskoztak, hogyan végezzenek vele.

Mi vagyunk a történet sorvadttal kezűi és farizeusai egyszerre.

Lelki értelemben mindannyiunknak megvannak a magunk bűnültsá-gai, sorvadásai, mint ennek a történetbeli sorvadttal kezű embernek. És találjátok ki, hogy ki az, aki ezek gyógyulásának legfőbb akadálya? Mi magunk vagyunk.

A mi bűnültságaik leginkább szorongásokban, félelmekben, lefagyá-sokban, a boldogságra való képtelenségben jelentkeznek.

És megvannak a magunk törvényei, szabályai, amik rengeteg eset-ben kizárják Isten gyógyító kegyelmét az életünkből. Ezek persze lehet, hogy nagyon más szabályok, mint a farizeusokéi, de attól még bezárnak minket.

Lehet ez a szabály az, hogy „márpedig nekem jogom van a pihenés-hez” – és az ágyadon fekvé két órát végigtelefonozol, hogy aztán fárad-tabban és rosszkedvűbben kelj fel, mint ahogy lefeküdtél.

De lehet az is egy ilyen szabály, hogy hívő ember nem olvashat Harry Pottert, vagy nem nézhet ilyen vagy olyan filmet, nem táncolhat stb.

Az is lehet, hogy neked az a szabályod, hogy soha nem hagyok ki egy napot se a tanulásból/edzésből/gyakorlásból.

Sok szabály van, ami segít rendet tartani az életünkben. A szombatra vonatkozó szabályok is ilyenek voltak. A pihenést biztosították volna, és az Istenben való feltöltődést. ÉS kell, hogy legyenek szabályok. Az anarchia rendkívül stresszes tud lenni. Rengeteg energiába kerül, ha minden nap, minden apró dolgot újra és újra el kell dönteni.

Én egy kicsit autisztikus személyiség vagyok (egyések szerint nem kicsit), ráadásul elég feledékeny is: Nekem a szabályok életmentők. Ha

nem raknám mindig minden tárgyat ugyanoda, akkor semmit sem találnék meg soha, és folyamatosan a plafonon lennék az idegességtől. Van, amiből inkább mindenhol tartok egyet (szemüveg, csavarhúzó, sniccer, mérőszalag).

DE ha szabály öncélúvá válik, akkor már nem segít, hanem börtönbe zár. akkor már azt akadályozza meg, hogy szabad legyek, hogy éljek.

Isten a szabadság és az élet Istene. Ahol Ő megjelenik, ott nő a belső szabadságunk, és növekszik bennünk az élet. Mint ahogy ennek az embernek a kezébe visszatért az élet Jézus szavára.

Vigyázzunk, hogy szabályainkkal ne akadályozzuk azt, hogy Ő életet hozzon a szívünkbe, testünkbe, lelkünkbe.